

מסילת ישרים - שיעור פט

כבחי ההשגחה על השערות, ענין רוח סערה דקדושה / ענין המן שרצה לעמח נגד סוד השקלים שבבחי אורות השערות דקדושה שלמעלה משכל, והנחחון נגדו ע"י העומר שבבחי "שער ראשה כעמר נקא" / "וכפר בעדו ובעד ביתו", זו אשתו - דיוהכ"פ הוא בבחי נק' בירור טהרת כנס"י לבעלה למעלה מהשכל ע"י גורל / "היום" דא ראש השנה - דיוס' נקרא ע"ש האור כי טוב, "ויקרא א' לאור יום", והוא בחי ה' אורי בראש השנה, ענין הטוב המתגלה בראשית כל יום, 'ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית'. ולכך ר"ה בלבד נק' בשם יו"ט בתנ"ך, "כי על יום טוב באנו" / 'כל המומתין מתדיין, אין מיתה בלא חטא' - שבהכרח לבוא בשעת מיתה למדריגת בעל תשובה הבוחר בחיים לעומת מות, ולא בטוב לעומת רע / "יעיד עליו ידע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם" - דתשובה היא באמת ענין שלמעלה מבחירה, הכרה בחיים עד ששוב אין בחירה לילך אחר המות. / "כי ביום הזה יכפר" - אע"פ שכפרה זו תלויה בתשובה, מ"מ התשובה ביוהכ"פ היא למעלה מבחירה / "שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוונך" - מאחר שנשלת בחטא בהכרח שתשוב אל בחי "עד ה' אלקיך", שיעי"ד עליו ידע תעלומות כנ"ל, ענין בחירה בחיים שלמעלה מבחירה, וכן "עד" ה"ע שם הבטחון, ענין ל"ג בעומר שהוא בחי עת הסתלקות רשב"י שהשיג אז בחי חיים כנכון.

נוה, כתר, וקדושת שערותיו מבחי עתיק, "ושער ראשה כעמר נקא", תיקון בחי נו"ה / "ויטע אש"ל בבא"ר שב"ע" - דאברהם אבינו קישר בדרך השתלשלות כחבל הנק' אשלי את בחי השערות א'דומות [מלכות] ש'חורות [ז"א] ל'בנות [עתיק], לתקן את הדינים האחוזים בעיניים שיוכלו להשיג אלקות בדרך ראייה, ואשר שעה בגימ' "באר שבע" / מי גילה לבני רז זה שמלאכי השדת משתמשין בו, דכתיב "ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו" - "עושי דברו" היינו בחי "רוח סערה עושה דברו", ענין רוח שטות דקדושה, עמא פזיזא, שעי"ז מקבלים ישראל את התורה / בקש שלא תשרה שכינה על עובדי כוכבים ונתן לו - זאע"פ שכח הנבואה הוא כח בנפש הקיים גם אצל אוה"ע, מ"מ מעיקרא ה"ז מיוחד לכלל"י לבדם, ובלא"ה ה"ז קלקול כח זה / איוב בסערה חרף וכו', אמר לפניו, רבונו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך ותחלף לך בין איוב לאיוב, בסערה השיבוהו, אמר לו, הרבה נימין בראתי באדם, וכל נימא ונימא בראתי לה גומא בפני עצמה, שלא יהיו שנים יונקות מגומא אחת, שאלמלי שנים יונקות מגומא אחת מחשיכות מאור עיניו של אדם, בין גומא לגומא לא נתחלף לי, בין איוב לאיוב נתחלף לי - איוב השיג תכלית שלימות חסידי אוה"ע בבחי השכל הטבעי, ולכך טען כי היסורים שבאו עליו הם בבחי רוח סערה שלא ע"פ דעת, וכענין קריעת ים סוף שאני נחשבו אפי' חסידי אוה"ע כאויבים לגבי כלל"י, אחר שהיה זאת חלק מהבחירה בכלל"י למעלה מהשכל. והשיבו הקב"ה שזהו מבחי השגחה מופלאה שלמעלה משכל

שיעור בספר מסילת ישרים

שיעור פט (ח"א) - פר' ויקהל פקודי תשע"ב

פרק כ"ו

ה' טו' / 1991

The sin could not hold back anymore

"אך אחרי הכינו את עצמו בכל הכנות אלה, אם ירבה לידבק בתוקף האהבה ועוצם היראה בהשכלת גדולתו יתברך ועוצם רוממותו, יפריד עצמו מעניני החומר מעט מעט, ובכל פעולותיו ובכל תנועותיו, יכוין לבבו אל מצפוני ההתדבקות האמיתית, עד שיערה עליו רוח ממרום וישכין הבורא יתברך את שמו עליו כמו שעושה לכל קדושו, ואז יהיה כמלאך ה' ממש וכל מעשיו אפילו השפלים והגשמיים כקרבנות ועבודות. והנך רואה שדרך קניית זאת המדה הוא על ידי רוב הפרישה, והעיון העצום בסתרי ההשגחה העליונה ומצפוני הבריאה".

ומדבר כאן במסילת ישרים ממדריגה גבוהה ביותר, מדריגת הקדושה, שמי שזוכה למדריגה זו באמת נעשה ממש כמלאך ה'. וכל אלו שעבדו את העבודה בבית

במסילת ישרים פרק כ"ו ממשיך בביאור מידת הקדושה, שענינו הוא "שהיה האדם דבק כל כך באלהיו, עד שבשום מעשה אשר יעשה לא יפרד ולא יזוז ממנו יתברך, עד שיתעלו כל הדברים הגשמיים אשר ישמשו לאחד מתשמישיו במה שהוא משתמש בהם" וכו'. "ואמנם זה בהיות שכלו ודעתו קבועים תמיד בגדולתו יתברך, ורוממותו וקדושתו, עד שימצא כאילו הוא מתחבר למלאכים העליונים ממש עודהו בעולם הזה, וכבר אמרתי שאין האדם יכול לעשות בזה מצדו, אלא להתעורר בדבר ולהשתדל עליו, וזה אחר שכבר ימצאו בו כל המדות הטובות שזכרנו עד הנה מתחלת הזהירות ועד יראת החטא, בזאת יבא אל הקודש ויצליח, שהרי אם הראשונות חסידות ממנו, הרי הוא כזר ובעל מום שנאמר בו וזר לא יקרב".

Nothing he does today from any fear?